

בשיזיא לדרך לא בך. האם העלויינה מתחברת עמו, והמתהונה נשארת. כשב לביתו, רוץח להתעטר בשתי נקבות כפי שאמרנו. אמר רבינו פנחס, אפלו בקלפות בקשר של ספרים לא פותחים פתחן לפניהם.

אמר רבינו שמואן, כמו זה התורה עומדת בין שני בתים, כמו שכתוב (ישעיה) לשני בתיהם ישראל וגוי. אחד נסתר עליון, ואחד גלוי יותר. [מנסרה] העליון [ה] קול גדול, שכתוב (דברים) קול גדול ולא ישך. ומקול הפנימי מה הוא שלא נשמע ולא מתגללה. וזהו בשנווב בית הגرون, יוצאת בפה ה' בחשאי, ותמיד נושא ולא פוסק. והוא דק פנימי שלא נשמע לעולמים.

ומכאן יוצאה התורה שהוא קול יעקב. וזה נשמע [שנשפט] שיוציאו מאותה שלא נשמעת, ואחר כך הדברו נאחז עמו ויוציא החוצה מלחו ומתקפו. וקיים שלא יעקב שהוא תורה, אוחזו בין שתי נקבות. אוחזו בפנימי מה שלא נשמע, ואוחזו בזיה שבחזון שנשמע.

שנים הם שלא נשמעים, ושנים שצחים. שנים שלא נשמעים זהי חכמה העלויינה הנסתירה שעומדת במחשבה שלא מתגללה ולא נשמעת. אחר כך יוצאה ומתגלה מעט בחשאי, שלא נשמעו אותן שנקרו אקי. קול גדול,

שהוא דק יוציא בחשאי.

שנים הם שנשמעים, אותן שצחים מכאן הקול של יעקב ורבור שנאחז עמו. הקול הגדל הזה שהוא בחשאי שלא נשמע, היא בית לחכמה העלויינה, וכל נקבה נקראת ביה. ודברו האחרון הוא בית לקול של האخرון הזה הוא בית לקול של

בד נפיק בארכא לאו הci. אם עלאה אתחברת בהדריה ומתאה אשთארת. בד פב לכתיה בעי לאתעטרא בתרי נוקבי כדק אמרן. אמר רבינו פנחס אפילו בקליפי סנפורי קטרא לא פתחי (וזניע"ב) עטרא קמה. אמר רבינו שמואן בגונא דא אוריתא קאים בין תרי בתים, כמה דכתיב, כמה עלאה (ישעה ח) לשני בתיהם ישראל וגוי. חד סתימה עלאה. וחד אתגליה יתר. (פתחא) עלאה (ה) קול גדול דכתיב, (דברים ח) קול גדול ולא ישך. והאי קול פנימאה איהו דלא אשתחמע ולא אתגליה. ודא הוא בד נבייע כי גrown אפיק (ביה) ה' בחשאי ונבייע תדר וללא פסק. ואיהו דקה פנימאה דלא אשתחמע לעלמין.

ומהבא נפקא אוריתא דאייהו קול יעקב. והאי אשתחמע (ר"א דاشתמע) דנפקא (ר"א נפקא) מההייא דלא אשתחמע. ולბתר אתאחד דברור בהדריה ונפק לבר מחיליה ומתקפה. וקיים דיעקב דאייהו אוריתא אחד בין תרי נקב. אחד בהאי פנימאה דלא אשתחמע. ואחד בהאי דיבור דاشתחמע.

תרין און דלא אשתחמעו ותרין און דאשתחמעו. תрин דלא אשתחמעו, דא הוא חכמה עלאה סתימה דקיני מא במחשבה דלא אתגליה ולא אשתחמע. לבתר נפקא ואתגליה זעיר בחשאי דלא אשתחמע הוהא דאקי קול גדול דהיא דק ונפיק בחשאי.

תרין און דאשתחמעו, און דנפקאי מהבא קול דיעקב ודברור אתאחד בהדריה. hei קול גדול דאייהו בחשאי ולא אשתחמע. איה ביה' לחה עלאה. וכל נוקבא ביה' אקי. והאי דברר בתרא איהו בית לקול